

[Glistrup]

derfor må der være al mulig grund til, at vi i første omgang får vedtaget de konservatives og centrum-demokraternes forslag, derefter kan vi i fællesskab, som vi ved fra socialdemokraternes og SFs betænkingsbidrag i den oprindelige betænkning, få rettet tallet ind, sådan at vi får det op på de 198 kr., som der formentlig er et meget, meget stort flertal for her i salen skulle være den sagligt rigtige løsning. Men kaster vi os nu ud på den vildmand, at vi nedstemmer det sidste forslag, der er tilbage, om en literbeskatning, kommer vi ud i en usikkerhedsperiode, som kan ende i, hvad man med dette felts særlige forhold må kalde for en ganske og aldeles vild katastrofe.

Derfor skal jeg i denne omgang – jeg har adskillige bemærkninger til, hvad der i øvrigt er blevet anført, og de skal komme i næste omgang – vedrørende ændringsforslaget meget kraftigt lægge tinget på sinde, at det er den sidste chance for, at vi kan komme ud af denne sag på en måde, der ikke vil vise sig senere hen at være aldeles usømmelig og katastrofal for os. Stem dog ja til det ændringsforslag! Det er det mindst dårlige, det eneste ikke helt dårlige, af de alternativer, der efter denne rejse gennem de forspildte mulighedsdal nu er til rådighed for os.

Waldorff (VS):

Hr. Camre omtalte hr. Gammelgaards utrolige underdanighed over for EF-Kommissionen og det, som EF-Kommissionen foretog sig, og det er jo rigtigt. Det fik vi også et udtryk for under andenbehandlingen, da hr. Gammelgaard sprang op som trolde af en æske og sagde – det står sp. 8143:

»Ministeren brugte betegnelsen »funktionær« om EF-kommissæren på dette område. Jeg synes nok, det er en temmelig stærk udtalelse af en forhåbentlig ansvarlig dansk minister.«

Og det er jo rigtigt. Hvordan kan man overhovedet have tillid til en skatteminister, som betegner en EF-kommissær som »funktionær«? Nu viste det sig, at det havde skatteministeren faktisk ikke sagt, men det, som det illustrerer, er jo, at hr. Gammelgaard er i besiddelse af denne underdanighed over for EF-Kommissionen, og det kan jo nok undre, at hr. Gammelgaard bliver så ophidset over de antydninger af, eller skal vi sige åbninger

over for den mulighed, at hr. Gammelgaard – måske også hr. Ellemann-Jensen – har været i kontakt med EF-Kommissionen ikke alene omkring beregningerne af det konservative ændringsforslag, men så sandelig også i forbindelse med afsendelsen af telexen fra hr. Burke. Hvis det virkelig er et stort problem – og det er det øjensynlig – kunne man da opfordre regeringen til at undersøge, hvem der i givet fald har bestilt beregningerne, og hvem der har bestilt kommissær Burkes telex. Jeg tror, man skal se forklaringen på hr. Gammelgaards vrede deri, at han har kigget i straffelovens 12. kapitel, som handler om forbrydelser mod statens selvstændighed og sikkerhed. § 100, stk. 2, lyder:

»Den, som ved offentlige udtalelser tilskynder til, eller som fremkalder øjensynlig fare for fremmed magts indblanding i den danske stats anliggender, straffes med hæfte eller fængsel indtil et år eller under formildende omstændigheder med bøde.«

Jeg synes, vi skulle bede regeringen om at undersøge, om der foreligger en sådan forbrydelse i dette tilfælde. Muligvis vil regeringen finde, at i betragtning af forbrydelsens alvor skal man hellere undersøge efter § 100, stk. 1, som lyder:

»Den, som ved offentlige udtalelser tilskynder til, eller som fremkalder øjensynlig fare for fjendtlige forholdsregler mod den danske stat, straffes med fængsel indtil 6 år.«

Det kan endelig være, at regeringen finder, at forbrydelsen er så alvorlig, at man hellere skal benytte § 98, som siger:

»Den, som foretager en handling, der sigter til ved udenlandsk bistand, ved magtanvendelse eller ved trussel derom at bringe den danske stat eller nogen del af denne under fremmed herredømme eller at løsrive nogen del af staten, straffes med fængsel indtil på livstid.«

Efter at vi har konsulteret den borgerlige straffelov, bliver hr. Gammelgaards vrede måske forståelig.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg er da for så vidt ganske enig med hr. Glistrup i, at en nedsat beskatning er bedre end ingen. Jeg må bare sige, at det er ikke vores sag, om vi ingen beskatning får, det er ministerens og regeringens sag, og jeg går ud fra, at ministeren har sørget for sit flertal.